

Siemens uzavře svůj závod v Králíkách

Německý technologický koncern Siemens uzavře do konce příštího roku svůj závod v Králíkách na Orlickoústecku. Pracuje v něm 369 zaměstnanců, asi 160 z nich dostane nabídku práce v Letohradě. Firma už o tom informovala krajský úřad.

Rozhodnutí odejít z Králík Siemens zdůvodňuje snahou o zvýšení efektivity. V továrně OEZ v Letohradu se totiž kvůli ukončení produkce starších typů jističů a dalších elektrosoučástek uvolnila výrobní kapacita. V Králíkách přitom firma sídlí v nájmu.

„Výroba bude v lokalitě Králíky utlumována postupně do 31. prosince 2020,“ oznámila mluvčí Siemens ČR Mariana Kellerová.

„Otázkou je, jestli to není první signál nastupující ekonomické stagnace. Dlouhodobě patří Králícko mezi nejpostiženější oblasti z hlediska ekonomických přeměn po roce 1989. Proto tuto zprávu vnímáme velmi negativně,“ reagoval par-

dubický hejtman Martin Netolický (ČSSD). Ve městě navíc nově skončily dvě zubní ordinace.

Firma se už obrátila na krajský úřad se žádostí o pomoc při řešení otázek spojených s dojížděním zaměstnanců z Králík do třicet kilometrů vzdáleného Letohradu. „Jsme připraveni jednat třeba o posílení ranních spojů v rámci špiček do práce a taky z práce,“ řekl hejtman Netolický.

„Zaměstnanci, kteří pracují na produktových řadách, jež se budou přesouvat do Letohradu, dostanou nabídku práce v této lokalitě. Jedná se o více než 40 procent zaměstnanců, tedy zhruba 160 osob,“ upřesnila mluvčí Kellerová.

Pracovníci, jejichž místa zaniknou nebo již nabídky v jiné lokalitě nepřijmou, dostanou odstupné nad rámec zákoníku práce a kolektivní smlouvy, slíbil Siemens.

Firma OEZ z koncernu Siemens vyrábí jističe a spínací přístroje pro nízké napětí. Závod patřil

po privatizaci od roku 1994 českým podnikatelům. Součástí skupiny Siemens je od roku 2007.

V Česku Siemensu v minulém finančním roce do konce září 2018 klesl čistý zisk zhruba o šest procent na 871,4 milionu korun. Výnosy ale firma zvýšila o téměř 18 procent na 27,35 miliardy korun. Počet zaměstnanců Siemensu v Česku v uplynulém finančním roce vzrostl o téměř 950 na 8 462 lidí.

ČT24, ČTK, 2. 12. 2019

Naposledy s Českými drahami

V sobotu 23. 11. 2019 jsem naposled využil služeb Českých drah, a. s., na trati Hanušovice - Dolní Lipka. Od 15. 12. bude tento směr provozovat nová vlaková společnost LEO EXPRESS.

Svoji poslední nostalgickou jízdu jsem započal ze zastávky Podlesí a odtud jsem pokračoval do Králík. V Podlesí jsem posmutněl, neboť bývalé nádraží už není tím, čím bývalo. Budova je pryč, i sklad a poslední stavba, bývalý obytný dům pro zaměstnance drah, je napůl zbouraná. U kolejí se vrší kulatina, připravená na nakládku, a tak mi to připomnělo spíše než nádraží - dřevosklad. Když se člověk potřebuje přiblížit pěšky, musí projít bahnem a kalužemi a za čekárnu slouží plechová bouda se dvěma špalky s deskou místo lavičky.

Po chvíli přijel můj motorový vlak řady 814. Po rozjezdu ke mně přišel pan průvodčí a prodal mi slevovou jízdenku IN 50, taktéž naposled.

Jak vlak jel krajinou, zavzpomínal jsem ještě, jak to bylo dříve. Abych si zkrátil čekání v přestupní Dolní Lipce, v Prostřední Lipce jsem vystupovalo a do Králík chodil pěšky.

Při výstupu z vlaku jsem už viděl vylepený nový jízdní řád. Naposled jsem se podíval na vozidlo ČD a řekl si: Kdoví, co přinese nová firma a jestli naláká více cestujících, než České dráhy.

Petr Mahel

Nezabloudíme

Nejen v souvislosti s chystanou rekonstrukcí nádražní budovy v Hanušovicích Správa železniční dopravní cesty, s. o., umístí na objekt směrové tabule, které cestující spolehlivě navedou na místo, odkud jezdí autobus do Králík.

Toto opatření jistě pomůže cestujícím, kteří po vystoupení z vlaku zmateně hledají, odkud jim jede přípoj našim směrem.

Petr Mahel

Vážení spoluobčané,

další rok pomalu končí a za pár dnů budeme slavit Štědrý den, vánoční a novoroční svátky. Je to období, kdy bychom se měli na chvíli zastavit, zapomenout na běžné problémy a plnými doušky si užívat vánoční čas. Období plné vánočního cukroví, pohádek, svařáku a vůně jehličí vytváří neopakovatelnou atmosféru, která k Vánocům patří. Je to čas určený k zamyšlení a vzpomínkám i na ty, kteří již nejsou mezi námi. Radujme se proto i z maličkostí, z každého upřímného úsměvu a najděme si co nejvíce času pro své blízké a přátele, protože přátelství je to, čeho je v dnešní době jako šafránu.

Rád bych Vám všem popřál krásné prožití vánočních svátků a úspěšné vykročení do nového roku 2020. A ať Vás po celý příští rok provází štěstí a pevné zdraví.

Antonín Marinov

Kdo je vidět – vyhrává!

Jako tomu bývá každý rok s příchodem podzimního a zimního období, věnují policisté zvýšenou pozornost pohybu chodců a jejich vybavení reflexními prvky.

Povinnost chodců užít při chůzi mimo obec za snížené viditelnosti reflexní prvky stanoví zákon o provozu na pozemních komunikacích takto: „**Pohybuje-li se chodec mimo obec za snížené viditelnosti po krajnici nebo po okraji vozovky v místě, které není osvětleno veřejným osvětlením, je povinen mít na sobě prvky z retroreflexního materiálu umístěné tak, aby byly viditelné pro ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.**“

Za porušení této zákonné povinnosti hrozí nevybavenému chodci na místě až dvoutisícová pokuta.

Připomínáme, že s ohledem na bezpečnost chodců je třeba za sníženou viditelnost považovat nejen noční dobu, ale také soumrak, svítání,

silný déšť, sněžení, mlhu a další nešvary počasí, které mohou vyvolat sníženou viditelnost.

S potěšením můžeme konstatovat, že stále více účastníků silničního provozu dbá na své bezpečí a používání reflexních prvků se pro ně stalo samozřejmostí. V podstatě každý den dochází na silnicích k vážným nehodám. Příčinou řady z nich je nedostatečná viditelnost chodců, ale také cyklistů, kteří při střetu nejsou ničím chráněni. Řidiči, kteří zranili chodce nebo cyklistu, se shodují na tom, že ho neviděli vůbec nebo příliš pozdě.

A právě při správném používání reflexních prvků a řádném osvětlení jízdních kol mohou řidiči náš pohyb zaregistrovat s dostatečným předstihem.

por. Mgr. Jiřina Vybíhalová
tisková mluvčí
Policie ČR, Šumperk

NABÍDKA PRÁCE

Hledáme nové kolegy na pracovní pozice:

NET-KOVO s.r.o.
Nádražní 309
Staré Město
788 32

www.net-kovo.cz

Technolog tváření/konstruktor
Obsluha zařízení na obrábění kovů
Obsluha zařízení na tváření kovů

Nabízíme:

Zajímavé platové ohodnocení.
Příspěvek na stravování, popř. dopravu.
Po roce příspěvek na důchodové spoření, 13. plat.

V případě zájmu volejte: 583 239 340
E-mail: zdenka.baronova@net-kovo.cz
chytkova@net-kovo.cz

Králíky přejdou na modernější standard DVB-T2 už 7. ledna

Společně s oblastí východních Čech a vysílačů Černá hora a Mezivrata se 7. ledna příštího roku vypne stávající pozemní vysílání také v oblasti Králík, na vysílači Suchý vrch.

Původně stanovené datum pro oblast Králík, 30. dubna 2020, bylo nahrazeno dřívějším termínem 7. ledna 2020 a oblast Králík tak byla připojena k druhé vlně přechodu.

Spuštění vysílání DVB-T2 bude zahájeno na současném kanálu číslo 43 bezprostředně po vypnutí distribuce signálu DVB-T.

Na nový standard DVB-T2 ale můžete přejít již nyní. Zjistíte, ze kterého vysílače přijímá signál vaše televize - informace naleznete na webu Českého telekomunikačního úřadu. Zda Vaše zařízení splňuje požadavky pro příjem DVB-T2, snadno ověříte na stránkách Českých radiokomunikací.

Případné další dotazy zodpoví naše Divácké centrum na čísle 261 136 113.

Lokalita: Králík
Stanoviště: Suchý vrch
Vypínaný DVB-T kanál: 43
Původní termín vypnutí: 30. dubna 2020
Aktuální termín vypnutí: 7. ledna 2020
Zdroj: ceskatelevize.cz

Ověření TV zařízení

K příjmu vysílání DVB-T2 s kodekem HEVC (H.265) potřebujete správný přijímač. Poznáte ho podle označení DVB-T2 ověřeno - kulaté samolepky s logem CRA, která dokazuje, že byl přijímač ověřen Českými Radiokomunikacemi a testem pro příjem nového vysílání úspěšně prošel.

Více na <https://www.dvbt2overeno.cz/overeni>

Obec Malá Morava přijme pracovníka na pozici

Pracovník údržby obce

Náplň práce:

Řízení, údržba a běžné opravy motorových vozidel.
Sekání trávy, úklid sněhu, práce v lese, údržba majetku obce.
Údržba vodovodů, kanalizací a zeleně, svozy odpadů.
Zabezpečení kulturních akcí a další práce.

Požadujeme:

Manuální zručnost, pečlivost a důslednost, aktivní a samostatný přístup k práci.
Řidičské oprávnění skupiny „B“ a „T“.
Částečná znalost práce na PC výhodou.
Zdravotní způsobilost.

Nabízíme:

Pracovní poměr na dobu neurčitou.
5. platová třída s platem podle délky praxe od 14.660 Kč do 21.370 Kč
+ osobní ohodnocení podle výsledků od 0 Kč do 6.000 Kč.
Pravidelná valorizace platu. 25 dní dovolené. Stravenky.
Příspěvek na penzijní spoření. Příspěvek na dovolenou.
Bližší informace: Antonín Marinov, tel.: 583 240 104

Život obce obrazem

Ing. Milan Klimeš, náměstek hejtmána Olomouckého kraje, si na setkání s organizátory Pochodu k prameni Moravy prohlédl loutku vládce Králického Sněžníku, která byla vyrobena v Králikách a oblečena ve Vysokém Potoku.

Foto Petr Mahel

Kalendář na rok 2020

Oblíbený nástěnný kalendář s reprodukcemi dobových pohlednic a fotografií s motivy vesnic současné obce Malá Morava, tentokrát na rok 2020, jsou opět v prodeji.

Na obecním úřadě si jej můžete koupit za 120 Kč. Neváhejte, zásoby jsou omezené.

OÚ Malá Morava

Letošní rozsvěcení vánočního stromu u obecního úřadu doprovodily svým zpěvem děti ze Základní školy Bohdíkov.

Foto: Evžen Šíbl

Nové možnosti přestupů v rámci IDSOK

Od 1. 1. 2020 má cestující s jízdním dokladem IDSOK navíc možnost cestovat a přestupovat mezi vybranými rychlíky a expresem.

Nově v rámci IDSOK mohou cestující využít níže uvedené rychlíky v úsecích:

Expres ČD:

Ex2 Praha – Olomouc – Vsetín – Žilina

v IDSOK v úseku Zábřeh na Moravě – Hranice na Moravě

Rychlíky ČD:

R12 Brno – Olomouc – Šumperk

v IDSOK v úseku Nezamyslice – Šumperk

R13 Olomouc – Přerov – Břeclav – Brno

v IDSOK v úseku Olomouc – Přerov – Hulín

R18 Luhačovice – Přerov – Praha

v IDSOK v úseku Zábřeh na Moravě (u vybraných vlaků, které v této stanici zastavují) – Olomouc – Přerov – Hulín

R27 Olomouc – Opava – Ostrava

v IDSOK v úseku Olomouc – Moravský Bečoun

Od 15. 12. 2019 bude systém IDSOK rozšířen o železniční stanice Břest a Hulín.

Rychlík RegioJet:

R8 Brno – Bohumín,

v IDSOK v úseku Kojetín – Přerov – Hranice.

V ranním a večerním spoji i v úseku Nezamyslice – Kojetín – Přerov – Hranice.

Připravil Petr Mahel

Změna dopravce na Orlicku

Leo Express přijíždí
již 15. prosince 2019

Vášení cestujících,

od 15. prosince 2019 Leo Express nahradí České dráhy v obsluze závazkových regionálních tratí na trasách **Ústí nad Orlicí – Mlýnský Dvůr** a **Dolní Lipka – Hanušovice**.

Více informací naleznete na le.cz/orlicko

Pro bližší informace navštivte náš web le.cz/orlicko nebo se obraťte na naše zákaznické centrum na čísle +420 220 311 700.

Tarify a jízdné

Na palubách regionálních spojů Leo Express můžete cestovat s platnou jízdenkou Leo Express, nebo tarifu IREDO.

Jízdenky Leo Express zakoupíte **na našich pokladnách**, které se nacházejí ve stanicích Letohrad, Jablonné nad Orlicí, Králupy, Praha hl.n., Olomouc hl.n. a Ostrava-Svinov. Jízdenky si můžete zakoupit i **přímo ve vlaku** u našich stevardů, skrze naši **mobilní aplikaci** nebo **na webu le.cz**. Při zakoupení jízdenky online můžete využívat benefitů našeho věrnostního programu Smile Club.

Jízdenky IREDO pořídíte na pokladnách všech dopravců, palubách autobusů i vlaků. S přestupní nebo časovou jízdenkou můžete využít služeb každého z dopravců. V našich vlacích se můžete nadále pohodlně prokazovat Čipovou kartou IREDO.

Jízdní řády a přestupy

Jízdní řády, platné od 15. prosince, najdete už nyní na webu le.cz/orlicko a nástěnkách ve vybraných stanicích na trati.

Budete v Ústí nad Orlicí přestupovat na vlaky Českých drah? Je to jednoduché, návaznost přestupů zůstane zachována a vlaky na sebe budou čekat podle stejných pravidel jako doposud. Pokud nebudete mít během přestupu dostatek času k nákupu jízdenek na pokladně ČD, můžete si je zakoupit přímo na palubě návažného vlaku bez přírážky.

Trať na odpis?

Koordinátor Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje si nechal vypracovat Plán dopravní obslužnosti území Olomouckého kraje, který platí od roku 2019. Jsou v něm obsaženy také informace o železniční trati, procházející naší obcí:

025 Dolní Lipka – Hanušovice

Stručný popis: Objednávka na trati je spočítána s Pardubickým krajem. Koncový úsek trati od hranice kraje po koncovou stanici Hanušovice je využíván cestujícími pouze minimálně. Důvodem je nevhodná docházková vzdálenost z obcí na zastávky i směřování trati mimo silné přepravní proudy.

Cestovní rychlost: 41 km/h

Shrnutí parametrů využití trati: pracovní dny - bez objednávky

víkendy:

cestující na lince: 107 cestujících/den

průměr: 13 cestujících/spoj

maximum: 35 cestujících/spoj

SWOT:

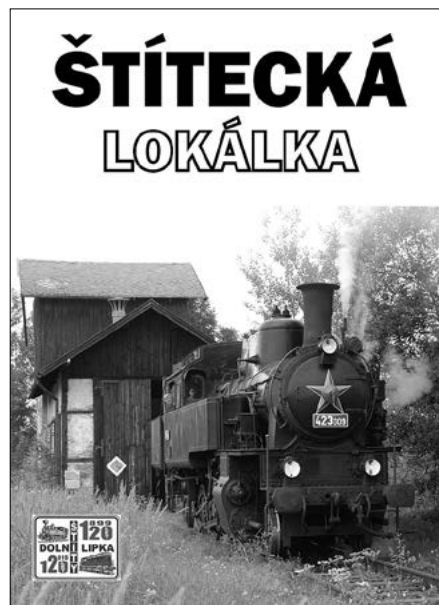
Silné stránky: konzervativní chování uživatelů veřejné dopravy.

Slabé stránky: nevhodná docházková vzdálenost, nevhodné směřování trati.

Příležitosti: využití potenciálu trati v turistické dopravě.

Hrozby: neobjednání osobní dopravy na trati.

Připravil
Petr Mahel

Publikace

U příležitosti 120. výročí železniční trati Dolní Lipka - Štítý, které bylo uctěno jízdou parního vlaku z Letohradu do Štítý a zpět 7. prosince, vydal Letohradský železniční klub, z. s., pamětní dopisnici a razítko, aršík známek, pohlednice a také zajímavou dvaatřicetistránkovou publikaci.

Vedle statí, věnujícím se historii a současnosti tratě, je pro nás zajímavá kapitola, která odkrývá pozadí rušení provozu osobních vlaků ze strany Pardubického kraje v roce 2012. To se tehdy dotklo i traťového úseku Hanušovice - Dolní Lipka.

Publikaci si je možné za 80 Kč (+ poštovné) objednat u pana

Jiřího Adolfa,
e-mail: adol.f.jiri@seznam.cz,
mobil: 604 256 149.

Úřad práce Hanušovice

Pracoviště Úřadu práce Hanušovice zajišťuje následující služby:

- zprostředkování zaměstnání,
- státní sociální podpora,
- hmotná nouze,
- sociální služby, příspěvek na péči,
- dávky pro osoby se zdravotním postižením.

Úřad práce Hanušovice můžete najít na adrese:

Hynčická 1, 788 33 Hanušovice.

U jednotlivých pracovišť Úřadu práce Hanušovice naleznete vždy adresu každého konkrétního pracoviště, telefonní a faxová čísla, emailové kontakty a v neposlední řadě také úřední hodiny jednotlivých pracovišť.

Hledáte-li nové zaměstnání, pak je tu pro vás připravena přehledně seřazená nabídka práce Hanušovice a okolí.

Telefon: +420 950 164 461

E-mail: posta@su.mpsv.cz

Fax: +420 950 164 499

Úřední hodiny:

Pondělí: 8:00-12:00, 13:00-17:00 hod.

Úterý: 8:00-11:00 hod.

Středa: 8:00-12:00, 13:00-17:00 hod.

Čtvrtek: 8:00-11:00 hod.

Pátek: 8:00- 11:00 hod.(jen noví uchazeči o zaměstnání a pozvaní)

Oznámení

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým, že nás 24. října, ve věku 83 let, navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička paní **Hedvika Suchánková** ze Zlatého Potoka.

Naposledy jsme se s ní rozloučili 1. listopadu v obřadní síni šumperského krematoria. Kdo jste ji měli rádi, věnujte jí tichou vzpomínku.

Zarmoucená rodina

Oznámení

S bolestí v srdci oznamujeme všem sousedům, příbuzným, přátelům a známým, že nás v úterý 22. října, ve věku 84 let, navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička paní **Anna Šebková** ze Skelného.

Naposledy jsme se s ní rozloučili 29. října ve smuteční obřadní síni v Červené Vodě. Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte jí svou tichou vzpomínku.

Zarmoucená rodina

Obecní úřad Malá Morava bude pro veřejnost uzavřen ve dnech:

23. 12. 2019

24. 12. 2019 – svátek

25. 12. 2019 – svátek

26. 12. 2019 – svátek

27. 12. 2019

31. 12. 2019

Platby kartou budou přijímány pouze do 30. 12. 2019.

Poradenské centrum Rozcestník

Cílem projektu a navazujících sociálních služeb je zvýšit uplatnitelnost osob ohrožených sociálním vyloučením nebo již sociálně vyloučených, pro něž je hlavní nebo významnou bariérou v plnohodnotném začlenění do společnosti jejich finanční tíseň (především zadlužení a schopnost plnit své závazky), a které zpravidla čelí i dalším rizikům ve společnosti jako jsou: nezaměstnanost, nejisté bydlení, závislosti a další. Poradenství je poskytováno **BEZPLATNĚ**.

Klientům nabízíme

- ✓ Komplexní odborné poradenství a aktuální informační servis v oblasti řízení finančních rizik, jejich předcházení a řešení,
- ✓ zpracování proti-dluhových plánů a návrhu na oddlužení v návaznosti na dokumentaci k finanční/dluhové situaci klienta,
- ✓ návrh vhodných opatření,
- ✓ u zadlužených osob, jejichž situace neumožňuje využít nástroj oddlužení, podpora komunikace s věřiteli vedoucí k nastavení splátkového kalendáře,
- ✓ osoby splňující podmínky pro oddlužení: komplexní proces vedoucí k podávání návrhu na oddlužení, navazující odborné poradenství,
- ✓ asistence při komunikaci a jednání na úřadech, věřiteli, případně dalšími institucemi.

Forma spolupráce

- ✓ ambulantní forma - individuální konzultace s odbornými poradci, právníkem
- ✓ podpůrná činnost na území celého Olomouckého a Zlínského kraje

Provozní doba

- ✓ v pracovní dny od 9:00 do 14:00
- mimo uvedenou pracovní dobu, na základě dohody s odborným poradcem

Kontaktní údaje

Poradenské centrum v Olomouci, Riegrova 373/6, 779 00 Olomouc
Mgr. Ivana Bařínková, bařinkova@podaneruce.cz, tel.: +420 773 760 545
Bc. Vendula Zapletalová, Dis., zapletalova@podaneruce.cz, tel.: +420 773 759 738

Poradenské centrum v Prostějově, Vrahovická 329/83, 798 11 Prostějov
Denisa Plišťáková, DiS., plistakova@podaneruce.cz, tel.: +420 770 146 457

Poradenské centrum ve Zlíně, Třída Tomáše Bati 202, 763 02 Zlín - Louky
Bc. Tamara Hyblová, hyblova@podaneruce.cz, tel.: +420 736 105 373

Poradenské centrum v Hanušovicích, Hlavní 136, 788 33 Hanušovice
Ludmila Zouharová, zouharova@podaneruce.cz, tel.: +420 773 759 737

Další poradenská centra na území Olomouckého a Zlínského kraje nyní plánujeme s předpokládaným datem otevření od 1. 1. 2020.

Poradenská centra jsou financována z Evropského sociálního fondu prostřednictvím OPZ a státního rozpočtu ČR v rámci realizovaných projektů.

„Podané ruce na cestě z dluhové pasí“, reg. č.: CZ.03.2.60/0.0/0.0/18_089/00/10676

„Poradenské centrum Rozcestník“, reg. č.: CZ.03.2.60/0.0/0.0/18_088/00/10496.

Úklid sněhu na komunikacích v obci Malá Morava

Zde bych chtěl navázat na psaní o úklidu sněhu na cestách v obci z minulého čísla Devítky a trochu oprášit vzpomínky na toto dění zde v minulosti. Je to téma živé, protože i příroda je živá a zima zde přichází se železnou pravidelností po celé věky. Takže úklid sněhu na komunikacích v obci Malá Morava byl, je a bude snad pořád. Jen lidé, co to provádějí, a prostředky na úklid sněhu se časem pořád mění.

Musím zde upozornit na skutečnost, že se v minulosti neuklízelo jako dnes a pokud to šlo, tak se nechal na silnicích a cestách sníh spíše uježděný, než natvrdo odhrnutý. Bylo to proto, že v zimním sněhovém období se jezdilo vesměs se sáněmi. A to jak se sáněmi v záprahu (koně, volí, krávy), nebo také v záprahu tažené lidmi. Pochopitelně, že ty sáně byly podle toho velké a upravené pro takovýto záprah. Pro volský záprah byly sáně velké, spíše mohutné, a uvezly opravdu veliký a těžký náklad. Vesměs se jednalo o dřevo z lesa, v zimě bylo hlavní těžební období. Pro koňský a kravský záprah byly sáně hodně menší. A sáně pro lidský záprah – to byly spíše sánky. A ty se ještě dělily na sánky pro dospělé a pro děti. Děti je využívaly pro vlastní zábavu, dětské sánkování, ale dospělí lidé je potřebovali pro to něco někam přemístit. Zde je nutno podotknout, že tento zimní provoz na saních byl oblíbený, protože byl jednoduchý a mnohem snazší, než provoz na klasických povozech. Prostě na uježděném sněhu se krásně a snadno jelo. Jen když napadlo hodně sněhu a cesty byly zaváté, nastala nutnost je prohrnovat.

Místní starostové dostávali od vrchnosti pokyn, aby zajistili ve své obci průchodnost cest a silnic, navíc ještě průchodnost všech cest v napojení na sousední obce nebo osady. Což býval občas doslova nesnadný úkol. Starosta obce poslal pacholka, nebo obecního slouhu, aby obešel všechna stavení a místním nařídil, co a jak mají udělat k úklidu sněhu na cestách v obci. Především si každý musel uklidit před vlastním domem. Myšleno cestu. Pak ještě nastala nutnost uklidit sníh tak aby bylo možno se v obci dostat z jedné chalupy do druhé. Toto ale každý věděl. Jak fujavice, sněhová metelice, ustala, se každý hned dal do úklidu sněhu na cestách v obci samotné. Pochopitelně, že se uklízelo i za staré lidi, kteří již nemohli kvůli stáří nebo nemoci sníh uklízet. Nikdo o takové pomoci nepochyboval a spíše se ještě zeptal v sousedství, kdo potřebuje pomoci se sněhem, nebo nanosit dříví do chalupy, aby bylo čím topit a podobně. Všichni toto měli za svoji povinnost.

Pak nastal úkol uklidit obecní cesty, které byly kousek dále od stavení, případně do osad. Nakonec se uklízela cesta a silnice na hlavním směru, a to do Hanušovic do Králík, Červeného Potoka a do Raškova. Na čištění této silnice trvala vrchnost také, aby se do Podlesí dostala vrchnost z Raškova přes les po lesní silnici.

Pochopitelně, že se také prováděl úklid cest mezi obcemi. Třeba z Vojtíškova do Vysoké, z Vysoké do Cibulky, do Vlaského, do Vysokých Žibřidovic. Z Vysokého Potoka lesem do Karlova, nebo do Štědrákové Lhoty, z Vojtíškova podle lesa až do Skleného, z Malé Moravy do Dolní Moravy, kde část obce patřila na Malou Moravu. Pochopitelně i cesta z Vysokého Potoka vrchem přes pole okolo statků, co patřily do Vlaského, až do Křivé Vody. Také se pravidelně čistila cesta od

sněhu ze Zlatého Potoka na Hedeč. Na tyto práce obyčejně vždy nastoupili všichni muži – chlapi z obce a prohazovalo se lopatami, nebo jen vy-lepšovalo to, co nestihl sněhový pluh. Pluhy v té době byly vyrobené z dubových prken a byly vpředu na špicích a na koncích okované. Tahali je obyčejně volí, případně koně. Nebyla to lehká práce, ale udělat se to muselo. Když byl sníh čerstvě napadaný, tak to šlo lehce. Spíše to bylo složité a hodně těžké, když byl sníh mokrá, nebo zmrzlý a zapadaný. Pak to byla dřina.

Z každé chalupy šel vždy nejméně každý muž, případně již i větší chlapci. Ženy zůstávaly této práci ušetřeny. Spíše se staraly o domácnost a hlavně, aby doma bylo teplo a útulno a aby bylo vždy něco k snědku a hlavně něco teplého k napití. Taky aby měly nachystáno suché oblečení na převlečení pro muže, když se tito z této sněhové vraceli domů.

Tyto práce byly i několikrát za zimu nutno udělat. Všichni v obci chápali její nutnost a nikdo nikdy nereptal. V pozdějších dobách, kdy byl po druhé světové válce již jiný režim, tak byla každý rok uzavřena dohoda od Státního statku se Silnicemi s tím, že všechny obecní komunikace budou prohrnovat sniž traktoristé místního statku, případně z STS z Vlaského. Prohrnovovalo vždycky po napadení sněhu, což bylo třeba i ve dvě hodiny v noci. Nebylo to vždy jednoduché. Hlavně spojovací cesty byly zaváté velkým množstvím sněhu a normální traktor by to neutáhl. Tak se to prohrnovovalo rovnou pomocí DT - pásovými traktory (tzv. dětkama). Ty ty pluhy na sníh utáhly vždycky, což jsem viděl v mládí na vlastní oči (z Malé Moravy na Dolní Moravu, z Vojtíškova do Vysoké, z Vysoké do Vlaského a podobně). Hlavní silnici z Hanušovic do Králík prohrnovoval podnik Silnice. Navíc ještě na směru prací v lese pomáhaly s prohrnováním nákladní Tatry od lesních závodů z Hanušovic, nebo z Rudy.

Po odhrnutí sněhu takto strojově přicházel ještě posyp proti ledu a kluzku na silnicích. Ten se prováděl opět z vleček, tažených za traktorem. Na konci každé vlečky stáli dva pracovníci a na střídačku házeli průběžně lopatou škváru, nebo drť z lomu ze Žlebu, na silnici. Pak ovšem silnice vypadaly spíše jako hřbet nějaké zebry. Teprve mnohem později přišly na řadu nákladní sypače.

Tyto klasické sypače také sypaly nejdříve škváru a drť z lomu, až později i sůl.

Musíme si přitom uvědomit, že v těch dřívějších dobách zde bylo nejméně třikrát více obyvatel v každé obci a osadě, takže i na práci se sněhem bylo vždy hodně lidí. Tato práce byla vždy rychle provedena, zvláště když obyčejně každý starosta dával každému muži na zavdanou zadarmo napít své kořalky. Bylo u toho i hodně legrace. Nikdo tuto práci nepovažoval za nějakou robotu, nebo špatnou práci. Spíše ji každý bral jako nutnou k životu ve zdejší podhorském kraji.

Dnes se ovšem prohrnuje tak jedna třetina silnic a cest, co v minulosti, nebo se vůbec neprohrnuje. A u silnice, nebo cesty se vždy objeví značka – silnice se v zimním období neudrzuje. Že tam někde třeba ještě bydlí lidé, a je jedno, jestli místní nebo tzv. chataři a rekreatanti, to nikomu nevadí. Prý si má každý pomoci, jak umí.

Naštěstí v nynějších dobách ty zimy zase tak surové a sněhové nejsou. V roce 1929 v minulém století ovšem to byly kruté. Napadlo na normální sníh, což byl metr sněhu, ještě tři metry sněhu nového. Bylo hned zle, nevládně. Všechno bylo doslova zavalené sněhem. Opět se začalo s jeho pracným, ručním úklidem. Byla to ale tentokrát strašlivá dřina. Sněhu bylo najednou moc. Jak se dalo, sníh se házel třeba i dvěma řadami na každé straně silnice – všechno ručně. Jinak to nešlo. Doslova byli uklízeči sněhu v korunách stromů. Sníh se házel, pokud to bylo možné, rovnou do potoků, nebo do koryta řeky Moravy. Ty potoky, ale i Morava samotná, byla zamrzlá. Byly všechny zaváté a tak se jezdilo tehdy se sáněmi, jak se dalo. Třeba ze statků od Vlaského, Vysokého Potoka, nebo Křivé vody se jezdilo doslova rovnou přes řeku Moravu, jak to kdo potřeboval, nebo jak to koně se sáněmi projeli. Což docela šlo. V potocích, ale i v samotné řece Moravě, bývalo, jak jsem již dříve popisoval, mnohem více vody, takže jak začalo tání, tak to opět nebylo jednoduché projet po hlavní silnici do Hanušovic, nebo do Králík. Na mnoha místech se pak voda vylévala ze břehů a na jih od Malé Moravy docházelo okolo Moravy k jarním záplavám. Ale to je již na jiné psaní.

Vzpomínal
Ludvík Vrána

Vážení čtenáři,

už je to deset let, co jsem Vám jménem redakční rady poprvé přál veselé a šťastné Vánoce. Za tu dobu jsme ušli s naší Devítkou dlouhou cestu, dělali jsme chyby, ale také zaznamenávali úspěchy, sbírali jsme zkušenosti.

Veliký dík patří vám, našim pravidelným čtenářům, protože jste náš časopis vzali za svůj, začali do něj sami přispívat a podporovat nás.

Dovolejte mi, abych Devítku popřál dalších úspěšných deset let, a aby se i nadále dostávala do každé naší domácnosti, i do toho nejzapadlejšího domečku v naší obci.

A také vám, našim milým čtenářům, přeji jménem redakční rady klidné a pohodové prožití vánočních svátků a úspěšný rok 2020.

Petr Mahel, šéfredaktor

Sklenář Kunert z Podlesí

Kdysi dávno již tomu, co žil v Podlesí jeden pán, co se jmenoval Kunert. Zabýval se sklenářstvím. Bylo to opět jedno zaměstnání či živnost, která byla ve zdejší kraji více než potřebná. Obvykle chodíval pěšky. Všechno co potřeboval, si nosil s sebou v krosně na zádech. Hlavně to bylo několik tabulí skla, k tomu ještě kit (mastný jíl s fermeží), kterým se zamazávalo sklo do oken, malou špachtli na čištění oken od starého a zatvrdlého kitu, ostrý kotouček na řezání skla, pár hřebíků a kladívko. To vlastně byla celá jeho živnost. Obcházel všechny zdejší vesnice a podle potřeby zasklíval zdejší okna a okénka, aby lidé měli doma běžné denní světlo, případně okénka do chlívků, maštali, dílen, stodol a skladů.

Jak víme, sklo také stárne a občas praskne a je nutné je vyměnit za nové. Pochopitelně, že se někdy okno vysklí i nepozorností majitele, nebo lidí z jeho rodiny. Občas k vysklívání pomohou také nezbedné děti při svých hrách.

Takže náš sklenář si každý den nabalil své věci a hybaj za řemeslem, za zasklíváním. Chodil za prací podle požadavků, co mu vždy někdo vzkázal, nebo podle poradníku, což bylo pokaždé do jiné obce. Vždy se zastavil u starosty, v místním obchodě, nebo v hospodě. Tam již věděli, kam jej nasměrovat k zasklívání. Obvykle začal u prvního zákazníka a hned se dostavil další a tak to šlo až do večera. Někdy se musel do některé obce vrátit i druhý den a pokračovat v zasklívání, co bylo práce a požadavků k této činnosti.

Doma měl malou dílničku, kde prováděl zasklívání velkých oken, nebo k provádění barevných vitráží. Ty mu ale dovezli vlastní zákazníci na svých povozech. To bylo zasklívat barevným sklem. Snažil se i při tomto barevném zasklívání udělat nějaký obrazový motiv. To ovšem bylo zcela výjimečné. Lidé ve zdejší kraji byli vděční za klasické zasklení bílým sklem oken.

Sklo mu dováželi obchodní pocestní. Nechával si je vozit od sklářů z velké dálky. Ve zdejší

kraji se vyrábělo jen užitkové sklo. Jako třeba ve Skleném. Byly to většinou sklenářské výrobky, jako jsou skleněné figurky, vázy, talířky, svícní, hrnečky, sklenice a püllitry, nebo rovnou skleněné tupláky a jiné užitkové potřebné věci do domácností ve zdejší kraji. Ploché sklo mu zásílali ze sklárů až třeba z Rapotína atd.

Svoji práci si vždy rozvrhl tak, aby ji měl vždy úspěšnou (sklo je křehké a snadno se při neopatrném zacházení rozbije) a nemusel ji opakovat. Na zasklívání si udělal místo někde ve stodole, nebo i třeba ve světnici. Obvykle na stole, nebo na nějakém řemeslnickém ponku, což je opět stůl, ale pracovní. Na něj si položil okenní křídlo, nebo jen si na něm udělal náčrt tužkou, jak má být sklo uřezáno. Vyčistil díru v okně od starého skla a řádně špachtličkou vyčistil i záhyby od starého a zatvrdlého kitu. Míru na uřezání si vždy sám zaměřil motouzkem. Pak potřebnou velikost skla uřezal sklářským kolečkem. Tabulku skla zasadil do připraveného místa v okenní tabuli. Příkladně tabulku skla malinkými hřebíčky a následně zakitoval. Pak předal zasklené okno zákazníkovi. Očistil si pracoviště od starého a zbytkového uřezaného skla a mohl pokračovat na další zakázce.

Přešel čas a náš sklenář zestárl. Manželka Truda mu nadávala, že již na to nestačí, že by si měl sehnat pomocníka. Bylo jí jasné, že to táhání těžkých skleněných tabulí jej nesmírně unavuje. A když přišel domů z práce, tak si vždy musel lehnout, aby si odpočinul. Zakázek ale neubývalo, spíše naopak. Neměli děti, a tak se u nich nikdo nerýsoval, kdo by jako se zaučil v řemesle, případně to řemeslo rovnou přebíral po Kunertovi. Domek měli hezký a docela na místní poměry i rozsáhlý. Dříve to byla vlastně zemědělská usedlost. Byla k tomu velká zahrada a nějaké polnosti. Ty ale měl Kunert pronajaté. Dostával od pronajímatelky, většího místního sedláka, za pronájem pole peníze a na podzim i nějaké brambory a zeleninu, což se jim hodilo. Takže se jim žilo docela dobře. Nyní ale přemýšleli co dál. Stáří bylo tady a muselo se to nějak vyřešit.

Vedle u sousedů, to byli spíše chudáci, měli hnedle pět dětí. Vlastně takové doslova schodky, podle toho jak přicházely na svět. Nejstarší byl již větší výrostek. Soused pracoval jako kočí u lesní správy a byl od rána do večera se svým koníkem na práci v lese. Žena se starala o domácnost a navíc se svými dětmi chodila po celý rok na práci k sedlákovi. Pracovali za jídlo. Jen manželce kočího občas sedlák dal nějaký peníz. Dětem nic. Prý projí více, než udělají. Nebyla to pravda, prakticky dřeli všichni u sedláka od rána do večera. A to skoro zadarmo. Jen přes zimu musely děti do školy. Takto to bylo ve všech chudobných rodinách ve zdejší kraji.

Jednou ale poslal místní fořt (polesný a lesní správce okolo Podlesí) našeho kočího s koníkem k místnímu řezníkovi. Prý je koník již strhaný a žádnou práci v lese nezastane, takže je pro lesní správu nadbytečný. A aby z něj něco bylo tak jej chtěl prodat na porážku. Kočí šel s koníkem tentokrát bez záprahu smutně okolo domu našeho Kunerta. Ten si toho náhodně všiml, že kočí není zrovna v tuto dobu, jak bylo obvyklé, na práci v lese, ale že se smutně s koníkem okolo vleče. Kunert na něj zavolal, kampak to má v tuto dobu namířeno a navíc, že jde nějak

smutně. Kočí mu popravdě pověděl, co se mu stalo, že vede milovaného koníka na jatka k řezníkovi.

Do Kunerta jakoby střelil, nyní si teprve uvědomil, co mu k řemeslu vlastně chybí. Povoz, se kterým by mohl jezdit a přitom se nenamáhat zbytečným nošením svého nádobička. No, nádobičko k zasklívání nebylo moc těžké, ale sklo ano. Ihned začal jednat a ptal se kočího, co by jako ten koník stál, nebo lépe, co za něj u toho řezníka dostane. Bylo to opravdu levné. Ne že by koník nestál za více peněz, ale řezník mu za něj více nedá již ze zásady.

Slenář Kunert mu dal ihned jednou tolik a měl koníka. Kočí byl rád, že to tak vyřídil a že mu i nějaký peníz zůstane, jak se říká, za nehty. A navíc budou všichni spokojeni. Fořt dostane peníze za koníka, co chtěl, vozka dostane také nějaký peníz a navíc koník bude dále žít a pomáhat lidem jinak, než těžkou dřinou v lese.

Také si Kunert ještě uvědomil, že by mu mohl pomáhat v řemesle kočího synek Jakub. Stejně vlastně jen dře u sedláka od rána do večera pouze za jídlo. U něj se bude mít lépe, naučí se řemeslu a bude moci i později toto řemeslo provozovat po Kunertovi. Takto to Kunert řekl doma večer po práci kočímu. Kočí byl rád, že se na něj i takto štěstí usmálo. Dostal totiž od lesní správy nového mladého koně na práci v lese. Na starého koníka nezapomněl a byl rád, že si žije dále svým životem u sklenáře. Také byl rád za nabídku na práci pro svého nejstaršího chlapce. Byla by to pro něj totiž práce celoroční a pod střechou v teple. Což se kočímu, jeho manželce Boženě, ale i jejich chlapci Jakubovi také líbilo. Navíc Kunert slíbil chlapci mzdu, pracovní oblečení jednou za rok, také pracovní boty a hlavně jídlo po celý rok.

Jak domluveno, tak i uděláno. Museli to ale ohlásit místnímu starostovi v Podlesí (tehdy ještě v Krumperkách – dřívější název Podlesí), že se místní sklenářská firma rozrostla o učedníka a povoz. Starosta jim to schválil. Byl rád, že je sklenář pojiždný a navíc, že zaměstnal jednoho chudého chlapce z Podlesí. Naštěstí měl náš Kunert doma ve stodole ještě starší vůz pro záprah i s plachtou. Maštal hned vyčistil a připravil pro nového obyvatele, což byl náš lesní koník, kterému se říkalo Fuksa.

No a naše nová firma vyrazila na cestu za prací. Tentokrát to byla rovnou škola na Malé Moravě. A tím pádem celá obec Malá Morava i s obcí Sklené navrch. Měli se oba co ohánět, co bylo zakázek na zasklívání. Práce se jim dařila a postupem času převzal firmu Jakub a starý Kunert již žil i s manželkou, jak se říká, na výměnku.

Ludvík Vrána

Vzpomínka

19. prosinec. Den, kdy by Andulka Mikulíková oslavila šedesátiny. Už ji bohužel nemám možnost podat ruku, obejmout ji a dát pusku. Jednou si to snad vynahradíme.

„Moc mi chybíte, Andulko, mám Vás ráda!“

Kamila Tóthová

Počátky hostinské činnosti v obci Vysoká až do současnosti

Roku 1563 přikázal pán Václav ze Zvole, pánu na Kolštejně - Linharu Leckovi vystavět v Nové Vsi (dnes Vysoká) rychtu. Zároveň mu udělil povolení, že smí volně čepovat víno, vařit a nalévat pivo do té doby, dokud vrchnost nepostaví vlastní pivovar. Kladské a svidnické pivo směl kdykoliv volně nalévat.

Podle pamětníků, v období před druhou světovou válkou, fungovaly v obci dvě hospody a třetí byla vystavěna na Cibulce. Po vysídlení Němců se obec vyčistila a tyto hospody zanikly.

V roce 1989 JZD Úsov, se sídlem v Klopíně, postavilo na Vysoké lyžařský vlek. K tomuto vleku bylo v chatě u Reichlů oficiálně otevřeno

malé občerstvení. V roce 1997 prodalo JZD Úsov vlek rodině Reichlově. Tato postupně u vleku zřídila hospůdku s názvem U Ělišky. V roce 2010 byla slavnostně otevřena.

Hospůdka byla pravidelně provozována s činností lyžařského vleku. Mimo zimní období vítala návštěvníky každou druhou sobotu. Dále zde probíhaly různé zajímavé akce, např. Mikulášská nadílka, maskární lyžování obohacené příchodem loupeživého rytíře Šteichmana, zabíjačky, pálení čarodějnic, stavění a kácení májky, den dětí, taneční zábavy, čaj o páté, oslavy významných životních jubileí atd. Později se otevřel na Vysoké Rojl Club a akce se za různých okolnos-

tí přesunuly tam. Organizuje je Spolek chatářů a chalupářů Vysoká. Hospůdka U Ělišky ukončila provoz. Pořádají se zde pravidelně pouze soukromé akce, a to soutěž o nejlepší slivovici: „Čuprdrink“ a o vánočních svátcích – „Zpívání u jesliček“. 26. 12. 2019 se uskuteční již její 13. ročník.

Je dobře, že výše uvedené akce se zdárně zavedly a dále se v nich pokračuje i v rozšířené podobě, a tím je za podpory obce zajištěna kultura a sport v naší vsi na další období.

Karel Reichl

*bývalý provozovatel
hospůdky U Ělišky*

Chlapec Jiřík a jeho sen

Jednou v pozdním odpoledni, když bylo krásné letní období, šel jako obvykle Jiřík s kozami, krávou s teletem a houfem hus na pastvu pod les. Bylo to na konci Vysokého Potoka, kde byl kousek obecní pastviny. Nechodil tam sám, chodila tam na pastvu se svými zvířaty všechna dětská drobotina z horního konce vesnice. Jiřík byl ještě malý kluk. Starší děti již musely pracovat, takže pást tam domácí zvířata chodily jen malé děti.

Tentokrát ale přišel asi brzo. Na pastvině pod lesem nikdo nebyl, jen on sám se svými zvířátky. Vítr si ševalil v trávě a v listí blízkého keře. Les si zpíval svou píseň, která byla podle našeho Jiříka stále stejná. V křoví se hašteřilo hejno malých ptáčků, z lesa se zase ozývalo pravidelné tukaní datla. Na louce si hrál na své „housličky“ cvrček a pomáhaly mu k tomu ještě kobylky. Ty byly obvykle zelené, nebo hnědé. Občas okolo Jiříka prolétl brumla čmelák, pracovitá včelka, nebo malá vosička.

Jiřík hleděl do kraje směrem na protější svahy hor, nakupených okolo hory největší, a to kolem Kralického Sněžníku. Trochu se natáhl do trávy a „snad“ i usnul.

V tom uslyšel temný, až hromový hlas. Nesl se od starého dubu, co stál na okraji lesa.

„Nechte jej, aby si odpočinul. Doma má plno práce a toto je jediná možnost, jak si přes trochu vydechnout.“

Pak se ozval jemný hlásek, který zase šel od blízký stojící nedaleko.

„Ale jak si má odpočinout, když má za úkol hlídat svá zvířátka, co přivedl na pastvu?“

To se již ozvaly malé hlásky od skupiny keřů: „Nevadí, my ta zvířátka pohlídáme za něj.“

Jak bylo domluveno, tak i bylo. Zvířátka se pásla. Jak byla napasena, tak si také ulehla do trávy, do stínu při okraji lesa a také odpočívala.

Kde se vzal, tu se vzal, veliký zlý pes. Hned uviděl odpočívající zvířátka a dostal chuť na jednu husičku. A jak se tak plížil ke zvířátkům, najednou kráva silně zabučela.

A to se již ozval hromovým hlasem dub. To jeho zavolal na psa: „Klid se odtud, nebo bude s tebou zle!“

Ozvala se také bříza: „Zavolám hned do hájovny pro hajného, a to bude tvůj konec!“

Pes, jak se rozhlížel, tak nikoho neviděl. Ale ty hlasy mu přeci jen nahaly strach do kožichu.

Najednou se ozvalo od křoví na kraji lesa: „Myslivec už jde, nese si s sebou pušku. Asi bude lovit škodnou.“

Tak to již zlý pes na nic nečekal a uháněl přes pole pryč odtud.

Zafoukal vítr a Jiřík se vzbudil. Zdálo se mu to, nebo se mu to nezdálo? Nemohl tomu uvěřit. Ale zvířátka stále v klidu polehávala ve stínu na okraji lesa. Vítr si stále pohrával se stébly trávy a s listím na keřích a stromech. Také sbor kobylek, i se svým dirigentem cvrčkem, stále vyhrával k dobré náladě.

Chlapec se protáhl a vstal. Viděl, že žádné dítě se svým zvířetem na obecní pastvisko nepřichází, a tak se také rozhodl jít raději domů. Již se připozdívalo. V dáli někde nad Kralickým Sněžníkem se kupily mraky a jasně se schylovalo k letní bouři. Již také bylo slyšet vzdálené hřmění.

Přidal do kroku a zvířátka také. Bylo na čase. Ta bouřka se asi také nemusela popohánět a byla zde, co by dup. Udeřil blesk a hrom, strhl se náramný liják a bylo venku jako by se samotní čerti ženili.

Ale to již byla zvířátka ve svém chlévě pod střechou a náš chlapec Jiřík ve světnici, kde pojídal talíř bramborové polévky a současně vyprávěl své mamince, co se mu zrovna dnes na pastvině přihodilo či spíše zdálo. Maminka jej pohlédla po vlasech a mile se na něj usmála. Byla ráda, že Jiřík nezůstal se zvířátky někde venku a zbytečně tam někde nezmokl.

Ludvík Vrána

Podzim, to je také záplava barevného spadlého listí. S jeho úklidem je každoročně hodně práce, jen těm nejmenším to tak nepřijde.

Foto Iveta Koničková

Omezení provozu ordinace praktického lékaře

MUDr. Ivo Nováka v Hanušovicích

23. 12.–27. 12. 2019 – neordinuje se z důvodu čerpání dovolené.

30. 12. 2019 – otevřeno od 7:30 do 10:00 hodin.

31. 12. 2019 – otevřeno od 10:00 do 12:00 hodin jen pro akutní případy.

Rychleji česká

D Emi7 D A

1. Já bych rád k Betlému, k Je - ži - ka ma - lé - ma.

D Emi7 D Emi7 A

Mám doma kře - pí - ku a pěknou že - žu - pí - ku,

D A7 D D A D E7 A7

ty mu odvedu. 2. Bude že - žulička vy - rá - žet Je - ži - ka,
3. Bude kře - pí - ka vy - rá - žet Je - ži - ka,

D Emi7 A D Emi7 A

u hlavičky je - ho se - dá - vat, lí bezně mu bude ku - ká - vat,
u hlavičky je - ho se - dá - vat, "pět peněz" mu bude ží - tá - vat,

D G A D

ku - kuku, ku - kuku. Zdráv bu - díž Je - ži - ku!
pět peněz, pět peněz. Ach, kýž jsem v nebi dnes.

Olšováček připravila
Radka Morbacherová

Zimní příhoda

Zase jednou v zimě, kdy bylo sněhu pomalu až po střechu a mrzlo, až praštělo, se stala tato příhoda.

Dvě děti z Vojtíškova, chlapec a holčička, z horního konce při hraní na dvorku dostaly nápad, že se půjdou podívat za tátou, který právě v tuto dobu pracoval jako lesní dělník při těžbě dřeva. Nenápadně, aby je maminka z kuchyně neviděla, vyšly boční brankou ze dvora na cestu a vydaly se směrem k lesu.

Cesta byla od saní, co vozily z lesa dřevo, uježděná, a tak se jim šlo docela dobře. Táhlly sebou malé sánky, aby se pak na nich mohly svězt dolů k domovu. Oblečené byly nic moc. Přeci si hrály na dvorku, tak nebylo potřeba se nějak více navlékat. Byla to chyba, a to ještě děti ještě netušily, co je čeká.

Cesta byla krásná. Počasí jako vymalované. Všude nádhera a krása. Čistý a studený vzduch zařídil, že bylo všude daleko vidět. Sníh se jenom jiskřil, ale mráz přeci jenom štípal do tváří. Bylo poznat, že hodně mrzne.

Přišly do lesa. Po chvíli, když již si myslely, že došly až k tátovi, se najednou zatáhlo, přišla hustá mlha a začal foukat vítr. K tomu ještě začal padat sníh. Nebylo vidět na krok a také již nebylo nic slyšet. Myslely si totiž, že jsou od táty nedaleko. To možná byla, nebo i nebyla pravda. V takovémto počasí si nejste ničím jisti.

Začala jim být velká zima. Řekly si, že se schovají před větrem do sněhem zafoukaného smrku, který zde u cesty měl větve až k zemi a byl jako velká – malá chaloupka. Zde pod smrkem nefoukalo, ale zima byla stále větší.

A jak to již bývá, přišlo štěstí v neštěstí. Ne-daleko odsud žil sněhový skřítek a jeho panenka sněhová vločka.

Skřítkovi se děti nelíbily. Neměl je rád, protože neposlechly rodiče, nezůstaly doma na dvorku a navíc šly ven málo oblečené, i když zima byla jako hrom. Vločce se ale děti zlelelo a prosila skřítku, aby jim pomohl. Ten měl vločku tuze rád, a tak její prosbu vyslyšel. Mávl jednou rampouchem a ustal vítr. Mávl rampouchem podruhé, přestalo sněžit. Mávl rampouchem potřetí, rozešla se mlha a začalo zase svítit sluníčko.

Děti jak to viděly, tak rychle vyšly zpod smrku ven na cestu, sedly na sánky a rychle upalovaly domů.

Doma sice dostaly od maminky vyhubováno, kde jsou tak dlouho pryč, když je venku tak škarově. Ale nakonec byla maminka ráda, že se jim nic nestalo. A tak se oba rychle převlékly do suchých oblečků. Na jídlo dostaly hrnek čaje s me-

dem a k tomu chléb s rybízovou marmeládou, což byl vždycky, v těch dobách, lék proti nachlazení. Po chvíli přišel domů i tatínek a vyprávěl, jak v lese viděl nějaké stopy dětí a malých saní. Ale nikde nikoho neviděl. A děti i s maminkou raději mlčely a byly rády, že to mají již za sebou.

A nakonec i sněhová vločka od sněhového mužička měla radost, že dětem pomohla a nenechala je v lese zmrznout.

Ludvík Vrána

Zimní příběh z lesa

Pod Králickým Sněžníkem teče potok, který protéká lesem. Kdybyste tímhle lesem pomaloučku šli na Štědrý den, uviděli byste kouzelnou věc. Koryto řeky v tuto dobu vysychá, země se otevírá a jejími průrvami vyhlížejí malíci skřítkové. Oslavují Vánoce a magickou Štedrovečerní noc.

A ještě jeden tajemný človíček tu o Vánocích chodí. Je to myslivec, který nese do krmelce zvířátkům seno a sladká jablíčka. Skřítky to vědí a na jablíčka si chodí. Jeden z nich má dobroty od myslivce strašně rád a proto se jednou stalo, že se nemohl dočkat, a tak se schoval do krmelce a myslivce tajně vyhlížel.

„Mňam, mňam, to bude papáníčko, sladouché jablíčka,“ říkal si. A čekal.

Za chvíli se objevil myslivec. Skřítek honem zalezl do sena, aby ho myslivec neviděl. Lidé totiž nesmí vidět kouzelné skřítky. Oni svůj svět chrání. Jenže jak myslivec přehazoval seno v krmelci, skřítku vyhrabal.

„Ach, Bože, co to je?“ zvolal překvapeně a zadíval se skřítečkovi přímo do očí.

„Jsem kouzelný skřítek a čekám na jablíčka,“ řekl skřítek se sklopenýma očima a trošku se zastyděl.

„Ale víš co? Tys mě teď uviděl a to je chyba. My skřítkové se vám lidem nesmíme ukazovat. Neprozradíš mě?“

„Neprozradíš,“ odpověděl myslivec.

„To budeš moc hodný. Za odměnu ti dám hrnce zlatáček,“ slíbil skřítek.

„Ale kdepak, to není potřeba! Budu mlčet,“ zavázal se myslivec. Pohladil skřítku, dal mu pár sladkých jablíček a potichoučku se vytratil.

Jenže po Vánocích se mu začaly dít věci. Jeho malé poličko začalo rodit plno zeleniny, ovoce a obilí, rozrostlo se a přineslo myslivci velkou úrodu, i když byla zima. Utržil spoustu peněz

a mohl si koupit další pole. Moc se mu dařilo. Uvěřil, že za to můžou skřítky. Byl rád. Jenže jak už to tak na světě chodí, zlí lidé mu úspěch záviděli. Hlavně jeden bohatý sedlák - jeho soused. Přišel k myslivci na návštěvu a vyptával se: „Sou-sede, a co že se Vám tak daří? Taková krutá zima a vy takovou úrodu!“

Myslivec věděl, že nesmí prozradit skřítky, ale byl zároveň upřímný a bezelstný. A tak řekl sedlákovi: „A to se mi stalo na Štědrý den v lese. Chodím tam do krmelce přinést zvířátkům něco na zub.“ A víc neprozradil.

Sedlákovi to ale stačilo. Když přišly další Vánoce, vzal pytel jablek a utíkal do lesa. Hned ráno, aby nepotkal myslivce. Vysypal jablka do krmelce a schoval se do keřů. Tam čekal.

Za chvíli přišli skřítkové. Začali si pochutnávat na jablíčkách. V tom sedlák vyskočil a houkl na ně: „Ha a už vás mám! Tak to vy jste pomohli myslivci! I mně pomozte!“ křičel.

Skřítky se polekali a dali sedlákovi několik hrnců zlatáček. Sedlák celý šťastný je všechny vzal a spěchal z lesa. Jenže jak byly hrnce těžké, za chvíli se jeho nohy začaly bořit do země. A čím dál víc. Bořily se a bořily, až se sedlák celý propadl i se zlatáčky. Země se nad ním zavřela.

Ale, opravdu se mu nic zlého nestalo. Propadl se totiž až ke skřítkům. A protože skřítkové mají dobrou srdíčka, nechali si ho u sebe a každý rok na Vánoce ho posílají zpátky na svět. Tam musí své zlatáčky rozdávat potřebným lidem, aby se odnaučil chamtivosti.

A myslivec a skřítečkové? Ti si žijí v dobrotě a lásce a pomáhají každému, kdo to potřebuje. A že je nás takových na světě velmi mnoho.

Petr Mahel

s přispěním Radky Morbacherové

*Milé čtenářky,
blíží se Vánoce a jistě jste už mnohá z vás v plném nasazení při pečení vánočního cukroví. Jeho základem bývají často ořechy. Dnes si proto povíme, jak se dají zužitkovat takové ořechové skořápky. Možná budete překvapeny. Přejeme vám všem krásné prožití vánočních svátků a pohodu u stromečku.*

Neznámé účinky ořechových skořápek

Vedle medu, citronu, cibule, zázvoru a jiných přírodních léků, které se často používají v boji proti nachlazení, jsou ořechové skořápky prakticky neznámé, přesto neméně účinné než předchozí přípravky. Výhodou je, že ořechy dozrávají v době, kdy jsou nejčastější výskyty chřipky a rým. Je dobré proto jejich skořápky využít pro čaj, který vám uleví od problémů. Pomůže od příznaků, jako je:

- ucpaný nos,
- kašel,
- bolest v krku,
- únava.

Proti cukrovce

Cukrovka je nemoc, která se nedá vyléčit žádnou zázračnou bylinkou, ale lze ji zmírnit díky dlouhodobému zdravému životnímu stylu a konzumaci vhodných potravin. Jedním z přírodních podpůrných prostředků, které můžete využít, jsou právě skořápky z ořechů. Doporučené je konzumovat čaj ze skořápek v pravidelných intervalech a ne v příliš velkých dávkách.

Pro hezké vlasy

Jednou z vlastností vývaru ze skořápek vlašských ořechů je také to, že dokáže zlepšit celkovou kondici našeho těla, což se projevuje například na kvalitě vlasů. S pravidelným pitím čaje můžete zaznamenat, že jsou vaše vlasy po čase

silnější, pevnější a lesklejší. Nemusíte ale zůstat jen u pití. Pokud si připravíte výluh, aplikujte jej přímo na vlasy jako balzám, tak jeho účinek bude ještě lepší – zamotejte vlasy do ručníku nasáklého čajem a po půl hodině opláchněte. Vývar zamezí jejich třepení a dokonce má dobrý vliv na jejich předčasné šednutí a vypadávání.

Kompletní péče o obličej

Skořápky nemusíte jen louhovat. Pokud je dobře nadržíte, poslouží jako universální čistič na obličej. Zbaví vás černých teček a ucpaných pórů, když si z nich připravíte peeling. Skořápky můžete smíchat s obyčejným krémem či je můžete přidat do krému určeného pro čištění. Skořápky v této podobě vám vyčistí pleť a zároveň ji promasírují. Jemná masáž může pomoci jejímu zpevnění, což vám dodá mladistvý vzhled.

Proti zubnímu plaku

Dalším využitím drcených skořápek je odstranění zubního plaku. Pokud je přidáte do zubní pasty, dokážou tyto jemné částičky velice spolehlivě odstranit nečistoty z úst. Zbaví vás jídla mezi zuby, čímž mohou nahradit zubní nit, a zároveň také zubního kamene. Uvidíte, že při pravidelném používání budou vaše zuby zdravější a díky absenci zubního plaku také bělejší a krásnější.

Zdroj: zdravestavovani.eu

Na nedostatek jódu v těle

Pokud vám rovněž komplikuje život tato diagnóza a rádi byste pro její potlačení využili přírodních prostředků, pak jsou tu právě ořechové skořápky, odvar a popíjení před každým jídlem.

Potřebujeme: dva a půl hrnku ořechových skořápek a dva hrnky vody. Skořápky je třeba povařit podobu dvaceti minut, odvar nechat vy-

chladnout a přecedit. V lednici vydrží i týden, ale obvykle ho potřebujete rychleji, používá se totiž půl až jeden šálek 3× denně, nejlépe před jídlem. Kúra samotná by pak měla trvat asi 3-4 měsíce.

Opět budete příjemně překvapeni zajímavou chutí této přírodní medicíny.

Na posílení imunity

Vlašské skořápky, které obvykle vyhazujeme, ale lze je použít i k přípravě medu, který posiluje imunitu. Potřeba je jediné – rozemlít skořápky na jemný prach.

A jak si poradit s přípravou?

Potřebujeme: rozemleté ořechové skořápky, med a glycerin.

Způsob přípravy: Ke každé lžičce rozemletých

skořápek přidejte jednu polévkovou lžici kvalitního medu a deset kapek glycerinu. Všechny přísady důkladně promíchejte a máte hotovo. A jak tenhle nevšední ořechový zázrak užívat?

Jako prevence postačí 1-2 lžičky denně, pokud ovšem cítíte, že na vás „něco leze,“ pak dávkování klidně zdvojnásobte.

Zdroj: bylinkopedie.cz

Vánoční ozdoba ze skořápek

Budeme potřebovat: pěkné neporušené poloviny skořápek, tenký drátek nebo silnější nit, háček na zavěšení, lepidlo, případně červenou stužku

Postup: z drátku si vytvoříme malou smyčku a přilepíme jej k vrchnímu okraji skořápky. Použijeme-li nit, odměříme si asi 10 cm, konce spojíme k sobě a přilepíme ke skořápce tak, aby nám vyčnívala smyčka, která pak bude sloužit jako háček. Lepidlo nanese na polovinu skořápky a přilepíme k druhé půlce. Necháme zaschnout a máme hotovo. Můžeme ozdobit mašlí z červené stužky.

Plovoucí svíčky z ořechových skořápek

Budeme potřebovat: neporušené poloviny skořápek, včelí vosk nebo parafin, knoty.

Postup: knoty nastříháme na délku 1 cm (podle velikosti skořápek). Ve vodní lázni si rozpustíme vosk (můžeme použít i vosk ze starých svíček), knot vložíme svisle do skořápky, přidržíme jej např. pinzetou, a opatrně zalijeme tekutým voskem. Necháme vychladnout a o vánočním čase použijeme jako krásnou dekoraci v misce naplněnou vodou.

Odvar ze skořápek proti kašli

Proč to nevyzkoušet, když se právě teď považují skořápky vlašáků doslova na každém kroku? Navíc tenhle ořechový odvar chutná překvapivě dobře. Zapomeňte na trpké léky z ořechových listů, tohle je docela jiné kafe – takové ořechové. Dobře působí na suchý i vlhký kašel a pomáhá také odhlehování.

Potřebujeme: 12 půlek vlašských ořechů (skořápky) a půl litru vody

Způsob přípravy: Budeme potřebovat trochu času. Ořechy je třeba vyloupat a skořápky dobře omýt. Následně je vhodné nechat je 12 hodin louhovat ve vodní lázni, ve které je později uvaříme. Postačí pouhých pět minut na plotně od dosažení bodu varu. Pak stačí scedit a odvar je připravený k pití. Jde o dávku na jeden den.

Jestliže ovšem spěcháme a potřeba odhlehnutí je opravdu akutní, pak vynecháme louhování a skořápky přímo 10-15 minut povaříme. Opět přecedíme a ve více dávkách během dne vypijme. Účinky se projeví často už druhý den.

Heřmánek připravil: Petr Mahel

Levněji bylo jen pro někoho

Častým argumentem osob nostalgicky vzpomínajících na socialismus je, že všechno bylo levnější. V absolutních číslech tomu tak bylo, ale takové počty jsou naprosto bezpředmětné, pokud ceny nevztáhnete ke mzdám. Hezké srovnání nabízí Český statistický úřad se svým projektem „*Kolik jsem si mohl koupit...?*“. V níže uvedeném přehledu jednoduše zjistíte, kolik si člověk s průměrným platem mohl dovolit nakoupit zboží a služeb.

Pro ilustraci se podíváme na několik základních potravin a jejich ceny v roce 1988 a 30 let poté. Průměrná měsíční mzda v hrubém v roce 1988 byla 3 095 Kč, v roce 2018 pak 31 868 Kč.

Kolik jsme si s průměrným platem mohli dovolit: **Chléb konzumní kmínový (1 kg)** - 1988: 703 kg, 2018: 1316 kg

Máslo (1 kg) - 1988: 77 kg, 2018: 155 kg
Veje čerstvá (plato 10 ks) - 1988: 258 plat, 2018: 830 plat
Kuře kuchařské celé (1 kg) - 1988: 103 kg, 2018: 463 kg
Hovězí zadní bez kosti (1 kg) - 1988: 67 kg, 2018: 143 kg
Mléko polotučné (1 l) - 1988: 1 587 l, 2018: 1 607 l
Cukr krystal (1 kg) - 1988: 387 kg, 2018: 2026 kg
Mléčná čokoláda (100 g) - 1988: 238 ks, 2018: 1128 ks

Pivo lahvé (0,5 l) - 1988: 1238 ks, 2018: 2710 ks

Rum tuzemský (1 l) - 1988: 31 l, 2018: 122 l.

Jak je tedy vidět, jediné, co ze základních potravin stojí pořád přibližně stejně, je mléko. To ale bylo komunisty dotované (v obchodech stálo méně, než za kolik se vykupovalo). Ostatní potraviny jsou až několikanásobně dražší. A když ceny přepočteme na dnešek, třeba kostka másla by vyšla na neuvěřitelných 103 Kč, kilo cukru na krásných 82 Kč a čokoláda na celých 133 Kč!

Zdroj: prozeny.cz

Celozrnné vanilkové rohlíčky

Ingredience: 250 g špalďové nebo žitné mouky, 50 g hladké kukuřičné mouky, 50 g třtinového cukru (jemně rozmixovaný), 100 g mletých ořechů, 100 g slunečnicových semínek (rozmixovaných), 1 vejce žloutek, 100 g másla, citrónová kůra, mletá vanilka, mléko, hroznový cukr nebo ovesné mléko v prášku.

Prosejte mouku a poté ji smíchejte s cukrem, mletými ořechy, slunečnicovými semínky, na-

strouhanou citrónovou kůrou, změkklým tukem a žloutkem. Z této směsi vytvářejte těsto, které v ideálním případě nechte přes noc odležet v lednici. Druhý den z těsta vytvářejte rohlíčky, které poté vložte na plechu do předehřáté trouby a pečte na 160 °C dozlatova. Pokud chcete rohlíčky obalit, použijte hroznový cukr nebo ovesné mléko v prášku smíchané s vanilkou. Hotové a obalené rohlíčky nechte několik dní odležet, chutnají pak mnohem lépe.

Pochoutky na sváteční stůl

Milé hospodyňky,
 posílám vám staré recepty na sladkosti s použitím cukrářského droždí v prášku (amonium). Je vhodné pro přípravu křehkých těst na vánoční cukroví a čajové pečivo. Těstu dodává nadýchaný vzhled a je vhodné ke zpracování ihned. Může se připravit i dopředu a nechat v chladu. Tyto recepty jsou z rádia a mám je vyzkoušené. Doporučuji udělat i poloviční dávku.

Dobrou chuť přeje Katka.

Rakvičky se šlehačkou

Ingredience: 500 g práškového cukru, 5 žloutků, 75 g hladké mouky, 1 lžička cukrářského droždí, 500 ml smetany ke šlehání.

Oddělíme žloutky od bílků. Ke žloutkům přidáme 25 dkg cukru a 1 lžičku droždí. To vše vyšleháme v robotu do světlé pěny a necháme ji hodinu odpočinout v chladu. Následně do pěny přidáme dalších 25 dkg cukru a 75 g mouky. Vše společně ručně promícháme do tužšího těsta. To rozválíme na tenký plát (asi 1,5 cm) a rozkrájíme na obdélníky dlouhé zhruba 15 cm a široké 3-4 cm. Budoucí rakvičky přendáme na pečicí papír a necháváme velké mezery, protože těsto pečením nabyde. Pečeme v troubě vyhřáté na 150°C. Když těsto vyběhne - asi po 5 minutách - troubu ztlumíme a rakvičky dosušíme. Těsto musí zůstat po upečení světlé. Vršek rakviček nazdobíme ušlehanou šlehačkou se ztužovačem, nemusíme sladit, ale můžeme ozdobit čerstvým ovocem.

A přidám další recept s použitím cukrářského droždí v prášku (amonium). Doporučuji napoprvé udělat poloviční dávku - z celé dávky udělat 45 i více kousků.

Šlehačkové koule

Ingredience: 40 dkg hladké mouky, 26 dkg cukru moučky, 3 lžičky cukrářských kvasnic, 5 žlout-

ků, 6 lžic studené vody, 750 ml šlehačky (33 % tuku), 3 ztužovače šlehačky, 10 dkg čokolády na vaření, strouhaný kokos na obalení.

Postup: Rozpustíme kvasnice ve vodě. V míse utřeme 26 dkg moučkového cukru s 5 žloutky do pěny, a po té vmícháme do 40 dkg prosáté mouky na vále. Přilejeme rozpuštěné kvasnice a uhněteme hladké těsto - konzistence jako na linecké cukroví. Těsto neodpočívá. Rozdělíme ho na několik částí a vyvalíme na placku vysokou 3 mm, vykrájíme kolečka o průměru 5 cm. Ta klademe na pečicí papír na plech a dáme péct do

trouby, vyhřáté na 250°C asi na 5 minut. Díky amoniu těsto při vysoké teplotě rychle vyskočí. Po lehkém zahnědnutí na vrchu kolečka rychle sundáme z plechu. Ihned, pokud je těsto měkké, odstraníme placatý spodek - uvnitř je vzduchová bublina, do které dáme lžičku vyšlehané šlehačky se ztužovačem. Dvě polokouličky slepíme k sobě, obalíme v rozpuštěné čokoládě (můžeme přidat trochu tuku), hnědé nebo bílé, a v strouhaném kokosu. Dáme vychladnout na 1 hodinu i déle. Koule tím také změkknou.

Janina Maurerová

Letošní vítězové vojiškovského klání o nejlepší guláš.

Foto Kamila Tóthová

A tak nám ten rok utekl...

Na Vysoké se neustále střídaly akce, přibýli noví chataři, osada se omlazuje. Mladí přináší nový vítr a aktivně se zapojují do osadního života.

Například manželé Kazíkovi, kteří 8. listopadu připravili rodičům Karině a Robinovi oslavu zlaté svatby v naší kapli. Nic netušící rodiče byli vlákáni s dalšími příbuznými na prohlídku kaple Fr. Schuberta a zde proběhl „chatařský obřad“, oslava 50 let společného života. Přípitek, úsměvy, polibek a kytice umocnily průběh akce.

Že se nám drakíada, vzhledem k nepřízní počasí, nevydařila – nevádí. Koupené uzeniny se použily na bramborový guláš, který se podával po skončení lampionového průvodu 16. listopadu v klubovně u Lužáků. Účast dětí na průvodu byla opět velká, po procházce Vysokou od kaple k Liškům se hledal poklad, podávaly se koblihy, čaj a svačák.

30. listopadu jsme na Vysoké s předstihem přivítali Mikuláše. Nejprve se ve 14. hodin na „centrálním náměstí“ ozdobil vánoční strom a v 17. hodin se všichni přesunuli do vánočně vyzdobené kaple. Děti recitovaly a od Mikuláše a andělů dostávaly dárečky. Venku čerti podávali vynikající guláš, párky, klobásy, punč a čaj. Venkovní výzdoba – osvětlený stan, lavice s kožešinami a dva ohně v čertovských sudech podpořila krásnou atmosféru blížících se Vánoc.

Také se těšíme na vánoční koncert dětí ZŠ Bohdíkovi 21. prosince, na štědrovečerní zpívání

v kapli ve 22.00 hodin a na silvestrovské setkání a ohňostroj o půlnoci na „centrálním náměstí“.

Věřím, že rok 2020 bude stejně úspěšný jako letošní, že bude pokračovat spolupráce s OÚ Malá Morava a MěÚ Hanušovice, budeme se

k sobě chovat ohleduplně a hlavně nám nezmizí úsměv z našich tváří.

*Za organizační výbor
Mgr. Jaromír Straka
starosta osady*

Novoroční jídla, která vám přinesou štěstí a peníze

Věděli jste, že když budete jíst čočku, budete mít hodně peněz, a slaneční vám přinesou štěstí? Lidé v různých zemích připravují na Nový rok jídla, o kterých věří, že jim v následujících 365 dnech přinesou štěstí, zdraví, peníze a lásku. Ještě nevíte, co budete vařit? Třeba se necháš inspirovat.

Česko: Čočka na kyselo

Na našem novoročním stole by nemělo být nic rychlého nebo létavého – třeba s kuřetem nebo husou by nám totiž štěstí ulétlo do nebe a se zájmem zase uteklo do lesa. Ideální je čočka, jelikož svým tvarem připomíná penízky. Tradičním českým novoročním jídlem je čočka na kyselo, díky které prý nebudete mít po celý rok hluboko do kapsy. A pokud čočku budete jíst častěji, alespoň jednou za měsíc, budete po celý rok také zdraví. Že čočku na kyselo nemusíte? Uvařte alespoň čočkovou polévku, usmažte čočkové karbanátky anebo ji přidej do salátu.

Podobná tradice existuje také v Maďarsku a Itálii, kde však na Nový rok musí být čočka zelená jako symbol štěstí. Italové jedí zelenou čočkovou kaši s vepřovou klobásou, Maďaři dávají přednost čočkové polévce.

Balkán: Koláč se zapečenou mincí

V Řecku a jihovýchodní Evropě se na Nový rok připravuje speciální koláč zvaný Vasilopita, do kterého se zapéká mince. Koláč připomíná stovky let starou legendu o slavném řeckém biskupovi. Když se Byzantská říše osvobodila z nadvlády Osmanské říše, měl Basil zvaný Veliký území říše znovu přerozdělit. To ale nebyl snadný úkol, lidé se mezi sebou o jednotlivé části země dohadovali a válčili spolu. Proto Basil nechal řecké ženy upéct koláč s těmi nejlepšími surovinami z celé říše a poté jej rozkrájel. Každý potencionální majitel dostal kousek a jeho náplň

určila, jakou část říše kdo dostal. Dnes se traduje, že kdo se zakousne zrovna do kousku koláče s mincí, bude mít po celý příští rok štěstí.

Holandsko: Silvestrovské koblížky

Olie Bollen (v překladu „olejové koule“) – tak říkají Holanďané malinkatým sladkým koblížkám, které připravují vždy na Silvestra. Kulatý tvar koblížek symbolizuje cyklus celého roku. Ostatně právě kulatého tvaru si můžete všimnout i u spousty dalších světových novoročních dobrot. Koblížky se zdobí rozinkami, rybízem nebo kousky jablek.

Příprav si své vlastní Olie Bollen.

Budete potřebovat: 500 g polohrubé mouky, 40 g droždí, 100 g cukru krystalu, 250 ml mléka, 2 vejce, 80 g másla, 150 g rozinek, citronovou a pomerančovou šťávu, sůl, moučkový cukr na posypání.

Postup: Mouku nasype do misky, uprostřed hromádky udělejte důlek a do něj rozdrobte droždí, přidejte trochu cukru a vlažného (ne horkého!) mléka. Nechejte vykynout kvásek. Potom přidejte zbytek cukru, mléka, špetku soli, citronovou a pomerančovou šťávu, vejce a rozehřáté máslo. Vypracujte hladké těsto a nechte ho

chvilu kynout. Mezitím přelijte rozinky horkou vodou a po zhruba dvou minutách je dejte okapat. Poté rozinky zapracujte do těsta a pomoci lžiček vykrajujte malé koblížky. Smažte je na oleji do zlatova a pokládejte na papírové ubrousky odkapat. Na závěr koblížky poprašte moučkovým cukrem.

Zdroj: slecna.info

Naši jubilanti

V říjnu oslavila 70 let
paní **Hedvika JEREMKOVÁ**.

V listopadu oslavil 75 let
pan **Helmut HOMOLA**.

V prosinci slaví 92 let
paní **Anna RYBÁRKOVÁ**
a 85 let

pan **Zoltán ŠÁRO**.

Všem našim jubilantům
srdečně blahopřejeme.

Domácí a nealkoholické mojito

Mojito je tradiční kubánský koktejl. Domácí mojito si můžeme snadno namíchat doma a na silvestra nebo v horkém létě ho podávat ve vysokých sklenicích s brčkem a míchátkem...

Ingredience: 2 cl bílého rumu, 8 listů čerstvé máty, 4 dl perlivé vody, 3 lžičky hnědého cukru, 1 limetka, drcený led.

Způsob přípravy: Do velkého poháru vložíme nakrájenou limetku, hnědý cukr a lístky máty.

Vše paličkou rozmačkáme a rozdělíme do dvou vysokých sklenic. Do každé vsypeme drcený led, zalijeme bílým rumem a doplníme perlivou vodou. Sklenice ozdobíme kolečkem limetky a hned ledový nápoj podáváme.

Nealkoholické mojito

Ingredience: 15-20 lístků máty, 2 měsíčky limetky, 2 tbsp. třtinového cukru, sodovka, 8 kosek ledu (lepší už nadrcený).

Způsob přípravy: Udělejte si tak dobře známé mojito, ale tentokrát bez alkoholu. Do vyšší, pevné skleničky dáme lístky máty, 2 měsíčky limetky a hnědý cukr. Použijte něco na rozmačkání a drtíte tak dlouho, dokud slyšíte chroupaní cukru. Potom pouze dolijeme až po okraj sodovkou, zamícháme a máme hotovo.

Novoroční příběh

Jednou, na začátku některého roku, šel Vasil Sergejevič do obchodu koupit chleba, vodu a nějaký salám. Chystal se na návštěvu Alexeje Ivanoviče. Když byl v půli cesty, cosi ho rozrušilo. Rychle sáhl pod kabát do pravé kapsy saka. A nic. Kapsa prázdná. Zastavil se a prohmatal druhou kapsu. Vytáhl kopějku.

„Čert tě vem,“ zaklel Vasil Sergejevič a začal nadávat na nespravedlnost všeho světa.

Musel peníze někde vytrousit. Měl ve zvyku nosit je jen tak po kapsách. Teď věděl, že to není dobré.

Vykořčil a začal přemýšlet. A jak šel zamyšlený, našlápl psi lejno. Naštěstí bylo zmrzlé. Vasil Sergejevič se už už chystal pronést další kázání na adresu zpropadenosti světa a možná i několik urážek všemohoucího, když vtom něco upoutalo jeho pozornost.

No ano, pod lejnem, jehož část svým razantním krokem odkopl stranou, se skrývalo 5 rublů přimrzlých k zemi. Vasil Sergejevič ve svém ohromení duchaplně sebral klacík a začal trpělivě rozrýpávat zmrzlou esenci božího a psiho nadělení.

Šla kolem stará bába a odplivla si: „Tfuj“. Vasil ale na nic nedbal a svou práci úspěšně dokončil. S velkým zadostiučiněním vyrazil k obchodu.

Přece je na světě spravedlnost.
Alespoň na Nový rok.

Zdroj: kychanidosazi.cz

Mikulášská nadílka v Pensionu Sport ve Vojtíškově.

Foto Kamila Tóthová

Ze schůze Sokola Malá Morava, z. s.

Dalo by se říct, že konec listopadu je již tradičně spjat s členskou schůzí našeho spolku – oddílu. A v letošním roce vyšlo její konání na den poslední – tedy třicátého.

Po nutné prezentaci předseda Rostislav Nosek všechny přítomné přivítal a poděkoval našim sponzorům, díky kterým se podařilo posunout zázemí opět o kousek dál. Za stánek s grilovanými specialitami byla umístěna „nová“ buňka, kterou opravil Pepča Hulín. S díky se obrátil na kluky, kteří se pravidelně účastní brigád. Dále poděkoval členům výboru a v neposlední řadě také panu starostovi.

Přednesené hospodaření spolku v uplynulém období je nedílnou součástí schůze a je třeba říci, že z tohoto pohledu byl rok 2019 velice zdařilý. Na příští rok jsou tak v plánu opravy bufetu a prostor před ním.

Následovalo shrnutí sportovních výsledků, které přímo vybízelo k rozdělení do dvou naprosto odlišných etap.

Jarní část loňského ročníku proběhla na vlně euforie, kdy se z Malé Moravy body moc často nevezly, a když, pak se na ně hostující celky musely pořádně nadřít. Loňský ročník jsme tak ukončili na devátém místě se ziskem 29 bodů, jen dva body za místem sedmým.

Bohužel, v opačném gardu proběhla podzimní část ročníku stávajícího, jehož týmy byly rozděleny do dvou skupin. V té naší jsme pak po 11 odehraných zápasech obsadili příčku sedmou – předposlední. Toto skupinové umístění by se mohlo malinko vylepšit, protože nás v základní fázi čekají ještě 3 utkání. Poté dojde k rozdělení na skupinu o postup a skupinu o celkové umístění v ročníku.

Chtělo by se říct: „Snad nás čeká podobně úspěšné jaro jako to letošní.“ Obávám se však, že opak bude pravdou. Blíží se velmi těžké období, kdy se prověří soudržnost týmu a ukáže se, zda je fotbal na Malé Moravě brán jako povinnost nebo jako koníček, na který se hráči těší. Ze zatím nepotvrzených zpráv se totiž pravděpodobně dočkáme početního oslabení, což v současném stavu již hraničí se splněním podmínek pro účast na mistrovských utkáních. Není to však problém, který by se týkal pouze Sokola. Nedostatek mládeže, ať už ze strany počtu nebo zájmu o jakoukoliv formu pravidelných organizovaných

aktivit, trápí nesčetně oddílů v celé republice. Čeká nás tak rok zatěžkávací.

Krátce pohovořil i pan starosta Antonín Marinov. Zmínil zavedení nového sociálního zařízení, které opět přispěje ke zvýšení standardu.

Pevně tak věříme, že i přes tyto problémy nepoleví účast ze strany fanoušků a budete nás podporovat i nadále.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť.

Za Sokol Malá Morava, z. s.
Tomáš Jurka

Na jaře to bude chtít pořádný odraz

Sokol Malá Morava je ve skupině A na předposledním místě tabulky okresního přeboru III. třídy, což je velkým závazkem se na jarní část soutěže dobře připravit, byť je síla soupeřů letos opravdu mimořádná. Ale pevně věřme, že své, v dobrém slova smyslu, vykoná i týmový duch.

Svá poslední dvě utkání podzimní části fotbalisté Sokola prohráli.

Sokol Brničko - Sokol Malá Morava 4:1 (3:0)

Hrálo se v sobotu 19. 10. od 14:30 hod., přihlíželo 30 diváků, utkání rozhodoval Petr Profous.

Sokol Malá Morava - FC Rovensko 0:3 (0:1)

Hrálo se v sobotu 26. 10. od 14:30 hod., přihlíželo 65 diváků, utkání rozhodoval Rudolf Hetmánek.

Průběžná tabulka po 11. kole:

1. Jiskra Oskava	11	10	0	1	46:15	30
2. FK Hanušovice	11	8	0	3	37:15	24
3. FC Rovensko	11	8	0	3	27:22	23
4. Libina „B“	11	6	0	5	36:21	18
5. Postřelmov „B“	11	6	0	5	21:19	18
6. SK Bludov „B“	11	2	0	9	16:34	8
7. Sokol Malá Morava	11	3	0	8	12:34	8
8. Sokol Brničko	11	1	0	10	15:50	3